

SJEFREDAKTØR:
BJØRN G. SÆBØ

EIRIK HOFF LYSHOLM (adm.dir.)
NINA KORDAHL (direktør)
LASSE HANSEN (nyhetsredaktør)

Statsminister Tajik?

Hvor klar er Norge til å la en muslim eller jøde bli statsminister? Spørsmålet ble nylig stilt av HL-senteret og svaret er ikke oppløftende. Snaut 14 prosent mener det er greit med en muslimsk statsminister, 16,4 prosent er mer likegyldige mens 36,6 prosent er klart imot. BT-kommentator Mathias Fischer påpekte i går sammenhengen mellom undersøkelsen og den åpenbare muligheten for at Hadia Tajik går helt til topps.

Den som er leder i Arbeiderpartiet, må til enhver tid være klar til å ta over som statsminister. Lovmessigheten er så sterk at Reiulf Steen er den eneste Ap-lederen etter krigen som ikke er blitt statsminister, og nestlederne i Ap har også en tendens til å rykke oppover – som for eksempel Gro Harlem Brundtland og Jens Stoltenberg. Muligheten for at Hadia Tajik (34) – muslim og innvandrer datter fra Bjørheimsbygd – blir statsminister, er med andre ord stor. Jonas Gahr Støres siste mulighet til å bli statsminister er i 2021, når partilederen er 61 år. Trond Giske vil være nær de 55 i 2021-valget, slik at spørsmålet om hvorvidt Ap skal satse på enda en middelaldrende mann eller en ung kvinne, innen få år vil bli stilt på partiets landsmøter. Begge nestlederne er kompetente og debattsterke, gjerne med Tajik som en mer samlende person enn den kontroversielle Giske.

For store deler av Norge vil det være like uproblematisk med en muslimsk som en bergensk statsminister.

I USA er velgerne spurt om de kan ha en katolsk president og en svart president, og svarene var i begge tilfeller ja. For store deler av Norge vil det være like uproblematisk med en muslimsk som en bergensk statsminister. Samtidig har de fleste fått med seg hvordan enkelte miljøer ånder og lever for å trakassere muslimske, kvinnelige politikere. Det sannsynlige framtidsbildet med en kvinnelig, muslimsk statsminister krever holdningsendringer og motstand mot den konspiratoriske tanken om at Norge snikislamiseres. Hadia Tajik må fortsette å understreke at det er Ap og ikke Allah som styrer politikken hennes, vi andre må jobbe mot fordommer.

DAGSAVISEN RA
Bjørn G. Sæbø

Svusj

Miljøpartiet De Grønne vil sende nordmenn i rør til København på en halvtime, med en hastighet på 1000 kilometer i timen, melder Dagbladet.

Det er spesielt Nettavisens redaksjon, Statoils konserndirektører og politisk ledelse i Oljedepartementet som skal få dette tilbudet, etter hva vi forstår.

Mørkeblå ta

Alle lurte på om Venstre tåler en omgang med forsøket på å forene ild og vann. Men hva med Frp?

HEGE ULSTEIN

Kommentator

KOMMENTAR

Twitter: @hegeulstein

Fotografiet er selvsagt ikke tilfeldig valgt. Det ligger på Facebook-siden til Frps mørkeblå fyrste, Christian Tybring-Gjedde. Abid Raja og Trine Skei Grande poserer foran moskeen til World Islamic Mission i Åkebergveien på Grønland i Oslo. De to Venstrepolitikere smiler lurt.

I statusen som ledsager bildet stiller Tybring-Gjedde sine 25.000 følgere følgende spørsmål: «Er dere for eller imot regjeringsforhandlinger med Venstre?» Den retoriske underteksten er ikke spesielt godt skjult. Han får svar som forventet: Godt over 2000 kommentarer, og et ganske entydig råd om å holde Venstre så langt unna regjeringssamarbeid som over hodet mulig. «Man går vel ikke frivillig i seng med Satan?» som en tilhenger velger å si det.

«Jeg er redd for at Trine vil ha som fanesak at Sylvi skal erstattes av en annen i rollen hun er i. Det knefallet for dette myggpartiet må ikke skjule!» skriver en annen. Uansett hva man måtte mene om Frps politikk sånn ellers, er det ikke så vanskelig å forstå at et regjeringssamarbeid med Venstre er svært lite fristende for en del Frp-ere – det Tybring-Gjedde velger å kalle grasrota, men som like gjerne kan beskrives som Frps mest radikale og mørkeblå høyrefløy.

Før Venstre bestemte seg for å gå i regjeringsforhandlinger, snakket flere i partiet om at et krav måtte være at Sylvi Listhaug skal fjernes som innvandrings- og integreringsminister. Det er kanskje det som skal til for å få de medlemmene som nå vurderer å forlate partiet for godt til å ombestemme seg.

Det skal, som kjent, ikke så mye til å få en venstremann eller – kvinne til å forandre mening. Partiet har for eksempel nå bestemt seg for å gå inn i en regjering de gikk til valg på å erstatte, og store deler av Venstres mest maktklare politikere har utrolig nok klart å overbevise seg selv om at dette har de sagt tydelig fra om hele veien. At velgerne er forvirret, for ikke å si forbanna, må visst skyldes en misforståelse.

Sett fra et Frp-ståsted er kravet om å fjerne en navngitt statsråd, og endatil selveste Sylvi – eller bare antydninger om det – en helt uforståelig provokasjon. For det første er det snakk om en av de aller synligste politikere i Frp, og heltinnen til den fløyen Tybring-

Gjedde representerer. For det andre, og viktigst, er det opplagt at man ikke blander seg inn i personkabalene til andre partier med denne type krav. Det er det bare statsministeren som kan gjøre, og bare i ytterste nødsfall.

Sperregrensepartiet Venstre vil altså diktere Frp, som har godt over tre ganger så mange stemmer i ryggen, til å fjerne en av sine viktigste statsråder. Det oppfattes forståelig nok som grenseløst frekt. Hvorfor skal Frp finne seg i det?

Venstre har jo ikke noe særlig å tilby Frp – annet enn blod, svette og tårer. Deres inntreden i regjeringen vil ikke